

[Steen Folke]

Det, vi har brug for, er en erklæring om, at også i maj 1983 vil socialdemokratiet ikke bevilge penge til disse forbandede raketter. Kan vi få et helt klart tilsagn om det?

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Den socialdemokratiske ordfører svarede kun på det ene af de to spørgsmål, jeg stillede. Derfor vil jeg godt gentage det første spørgsmål, jeg stillede, nemlig: hvad er det egentlig for et grundlag, socialdemokratiet har besluttet sig til at yde 26 mill. kr. på? Nu forstår jeg på den socialdemokratiske ordfører, at man i socialdemokratiet mener, at Danmark skulle være specielt forpligtet over for de 26 mill. kr., men vi har netop for et øjeblik siden her hørt udenrigsministeren afkræfte, at der er en sådan forskel. Udenrigsministeren sagde jo, at der ikke i det materiale, som foreligger for udenrigsministeren, var noget, der tydede på, at der var en forskel på de 26 mill. kr. og resten af beløbet. Derfor må man da spørge, hvad det er for nogle oplysninger, hr. Lasse Budtz henholder sig til, når han mener, at der er en sådan forskel.

I går skrev jeg et brev, hvor jeg bad statsministeren om at offentliggøre det notat, som regeringen øjensynlig har udarbejdet om dette spørgsmål, og som jeg går ud fra at udenrigsministeren udtaler sig på baggrund af her. Det var dog rart klart at få at vide, om det er rigtigt, når socialdemokratiet henholder sig til, at der er en sådan juridisk forskel på de første 26 mill. kr. og resten af de 75 mill. kr., eller om der, som udenrigsministeren var inde på det, ikke er nogen forskel, og at det derfor er helt overflødigt for socialdemokratiet at støtte de 26 mill. kr.

Gert Petersen (SF):

Udenrigsministeren var utilfreds med mine mærkelige tal. Det har jeg også været ude for før. Jeg husker for 3-4 år siden, da vi startede debatterne her i folketinget, da de rigtig kom i gang igen, at en af de nuværende ministre, som dengang var ordfører, sagde, at det var beklageligt, at jeg bragte så mange tal frem, for det forvirrede bare debatten.

Jeg forstår godt, at udenrigsministeren er utilfreds, når han i sit oplæg kan sige, at Vesten var tilbageholdende med oprustning, og

på den baggrund er den sovjetiske oprustning i 1970'erne særlig alvorlig, når sandheden er, at USA rent faktisk firdoblede sit strategiske atomvåbenarsenal fra 1970 til 1980. Det var simpelt hen en uholdbar påstand, udenrigsministeren her kom med, men den er almindelig, man hører den ofte, og man skal faktisk kunne tallene for at kunne imødegå den, for ikke at falde omkuld for den.

Jeg fremførte altså, at antallet af atomsprænglegemer på de SS-20 raketter, der kan ramme i Europa, samlet er mindre end antallet af atomsprænglegemer på de SS-4 og SS-20, som var opstillet i 1960'erne. Hvis udenrigsministeren havde gjort sig umage med at studere sin egen tale, ville han have vidst, at jeg har ret. Antallet af SS-20 raketter, der kan nå Europa, er 220 – læser man i udenrigsministerens tale – og det giver 660 atomsprænglegemer. I 1960'erne var der i almindelighed – efter de oplysninger, som forelå fra instituttet i London, International Strategic Studies – ca. 700 atomsprænglegemer, som oven i købet hver for sig var på 1 megaton. Altså 700 megaton var man parat til at smide i hovedet på os. På det tidspunkt var der ikke tale om, at det her i Vesteuropa var nødvendigt, at vi skulle have en masse landbase-rede mellemdistanceraketter at afskrække med. Nu har man altså 620 atomsprænglegemer på de nye raketter, og de er af betydelig mindre sprængkraft end de megaton, som man tidligere havde.

Jeg tror altså, at selv om hele balancediskussionen og taldiskussionen kan virke absurd – ikke bare kan den virke absurd, den er absurd og udspringer af nogle totalt vanvittige tankegange – så er man nødt til at sætte sig ind i den, fordi disse tankegange rent faktisk spiller en rolle for beslutningstagerne og ikke mindst for den propaganda, som man omgiver beslutningerne med.

Udenrigsministeren sagde også, at det her drejede sig om noget helt fundamentalt for vores forhold til NATO – i den forstand, at det skulle dreje sig om noget med udmeldelse af NATO. Det har vi ikke talt for i denne sammenhæng. Det drejer sig faktisk om, hvorvidt Danmark vil føre en selvstændig politik inden for NATO, eller om Danmark bare vil gøre, som storebror siger til os.

Jeg vil godt have lov til endnu en gang at henvise til Grækenland. Den græske regering